

Dr J. Oczipowski

Nr 3.

Warszawa

$\frac{7}{19}$ stycznia 1867 r.

Wychodzi
w każdą sobotę.

Redakcja przy alei Jerozolimskiej
Nr. 1574b.

MERKURY

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Nakoniec doczekaliśmy się widocznej reakcji finansowej: ogólna podwyżka wartości giełdowych w znaczniejszych punktach świata przemysłowego, rosnące zaufanie, a w prostém następstwie ożywienie interesów, — są to fakta bardzo żywo rysujące się w ostatnim tygodniu, a których wyrazem niewątpliwym jest bilans banku francuskiego. W bilansie tym znajdujemy: zmniejszenie funduszu metalicznego o blisko 40/m. fr. (675/m.), a zwiększenie portfelu o 60/m. (705/m.), wreszcie zmniejszenie rachunków bieżących o 13/m. (280 m.) — a jako następstwa tych ruchów, cechujących zdwojone życie, — zwiększenie cyfry biletów w obiegu o blisko 80/m., tak iż cyfra ta po raz pierwszy przeszła już miliard (1.016 $\frac{1}{2}$ /m.)

Racjonalne wyjaśnienie tak raptownego zwrotu prawie niepodobne. Bo i cóż się zmieniło w położeniu Europy, politycznym czy ekonomicznym? Kwestja Wschodnia więcej dziś jak kiedy budzi obawy; uzbrojenia wciąż trwają; przemówienie Wiktora Emanuela niezbyt pokojowo wygląda. Ale zdaje się, że publiczność, znudzona długą stagnacją, usiłuje, w sprawach swoich codziennych, uwolnić się od wpływu politycznych względów, chciałyby więcej korzystać z terażniejszości, zamiast ciągle, jak dotąd, żyć jutrem a raczej w obawie jutra. Co do Francji szczególnie, sama już wystawa tegoroczna służy za dobry powód do zapomnienia o wojnie, a skupienia uwagi na tę bliską walkę przemysłową, budzącą interesa osobiste i narodowe. Anglja swym praktycznym zmysłem energicznie wydobywa się z kłopotów: stoiczna wytrwałość Anglików wobec wielu je-

dnoczesnych klęsk, jak przesilenie finansowe, zaraza na bydło, nieurodzaj; rozsądne a liberalne w ostatnich miesiącach postępowanie banku angielskiego, który przestał kurczyć się w obec przesilenia, ale przeciwnie rozszerzył zakres działania, potężnie wspierając kredyt i przemysł (liczne spółki bankowe i drogowe winny mu swoje ocalenie), — są to zapewne dość ważne choć nie wszystkie czynniki owęj ogólnej wypadkowej, idącej dziś stanowczo w kierunku polepszenia. Wreszcie co do Wschodu, łatwo sobie do czasu tłumaczyć, że ów *chory* zużył już niejednego lekarza; a że choroba jego dopóki nie przychodzi w zetknięcie z żywiołami zewnętrznymi, jest powolna, chroniczna, — nie grozi zapaleniem.

Oto są możebne wyjaśnienia obecnego zwrotu do stanu normalnego, — zwrotu, którego trwałość jednak bynajmniej zapewnioną nie jest.

Rząd hiszpański zamierza przyjąć z skuteczną pomocą kompanjom dróg żelaznych: świeży dekret uwalnia je od ciężarów (10 $\frac{0}{0}$ opłaty), wzmacnia zasilki i zapowiada nowe prawo.

Rząd włoski również zajmuje się losem dróg żelaznych, i spodziewana jest zamiana akcyj na rentę długu publicznego.

Na giełdzie warszawskiej małe zaszczyt różnice w kierunku polepszenia: papiery publiczne oprócz obligów skarbowych podniosły się, wexle zaś zagraniczne około 1 $\frac{0}{0}$ się zniżyły:

na Berlin ... 2 m. 117,⁵; doraźnie 118,³
„ Londyn .. 3 m. 117,⁵; „ 118,¹

BILANSE BANKÓW FRANCUSKIEGO I ANGIELSKIEGO,

w d. 3/4 stycznia 1867 r.

	S T A N C Z Y N N Y		S T A N B I E R N Y	
	B. francuski.	B. angielski.	B. francuski.	B. angielski.
	f r a n k ó w		f r a n k ó w	
Fundusz metaliczny	675.053965	485.384050	Bilety w obiegu	1.016.558625
Portfel	705.752750	} 570.412575	Przekazy z term. kilkod. . .	16.578408
Zaliczenia na złoto i rozm.	55.576115		Rachunki (prywatne	279.884225
Pożyczki na zast. pap. publ.	86.951850	} 327.776700	bieżące (skarbowe	125.033312
akcyj, oblig. i in.			157.350085	Kapitał zakładowy
Dług skarbu i inne wart. . .			Zysk do kapit. doliczony . .	7.044776
			Inne bierniki	53.085419
	1.680.684765	1.758.573325		82.257125
				1.680.684765
				1.758.573325

SKAZÓWKI I FAKTA BIEŻĄCE.

— Podatek gruntowy dworski ustanowiony został ukazem Najwyższym z d. 20 grud. 1866 r. wzamian dotąd istniejących, a do gruntów dworskich przywiązanych podatków: *ofiaty, kontyngensu*, oraz opłat: *subsidiūm charitativum, czopowego, młynowego i kanonu z młynów*, przy zachowaniu sumy ogólnej dochodu obecnie skarbowi dostarczanej i ze względem na lepszy rozkład ciężaru podatkowego, — a to według poniższej ustawy od 1/13 stycznia r. b. obowiązującej:

U s t a w a

o dworskim podatku gruntowym w Królestwie Polskiem.

Art. 1. Dworski podatek gruntowy pobierany być ma ze wszystkich gruntów w Królestwie Polskiem z wyłączeniem objętych w artykułach 2 i 16 niniejszej ustawy.

Art. 2. Nie podlegają opłacie dworskiego podatku gruntowego:

- a) grunta przeszłe lub przechodzące z mocy ukazu Najwyższego z d. 19 lutego (2 marca) 1864 r. na własność włościan, obłożone już podatkiem gruntowym na zasadzie tegoż ukazu;
- b) grunta miejskie, tak w obrębie miast, jako też i za ich obrębem położone;
- c) skarbowe grunta leśne;
- d) grunta należące do instytucji dobroczynnych;
- e) grunta należące obecnie do instytucji duchownych i do duchowieństwa wszelkich wyznań, według jego powołania, a nie na prawach własności osobistej;
- f) osady szkolne;
- g) grunta pod cmentarzami wszelkich wyznań;
- h) grunta pod rzekami, strumieniami, jeziorami i stawami,—i

i) grunta nieurodzajne, t. j. przestrzenie znajdujące się pod wydmami piaszkowymi, pod zupełnie nieużytecznymi błotami, pod drogami i wygonami i inne zupełnie niepłodne grunta.

Art. 3. Z każdego dóbr mających osobną księgę hipoteczną, dworski podatek gruntowy pobiera się oddzielnie.

Art. 4. Z dóbr posiadających osobną księgę hipoteczną, lecz położonych w różnych powiatach, dworski podatek gruntowy pobierany być ma oddzielnie w każdym powiecie, ze znajdujących się w nim części tychże dóbr.

Art. 5. W dobrach niemających uregulowanej hipoteki, dworski podatek gruntowy pobierany być winien od każdego właściciela dóbr oddzielnie w każdej gminie.

Art. 6. W dobrach stanowiących własność cząstkową, t. j. należących do drobnych właścicieli, nie mających uregulowanych dla swych posiadłości oddzielnych hipotek, dworski podatek gruntowy pobiera się ze wszystkich w ogóle właścicieli, których cząstkowe posiadłości znajdują się w jednych i tychże samych dobrach.

Art. 7. W dobrach oddanych w dzierżawę na czas nieograniczony, dworski podatek gruntowy wnoszony być winien przez dzierżawców tychże dóbr.

Art. 8. Dworski podatek gruntowy rozdziela się na dwie części: jedna jego część pod nazwą *głównego podatku* gruntowego, pobieraną być ma w ustanowionym stosunku z każdej klasy gruntu w różnych stronach Królestwa, na zasadzie przepisów wyłuszczonej niżej w art. 9—13; część zaś druga podatku gruntowego, stanowiąc podatek *dotatkowy*, pobieraną będzie za pomocą rozkładu ogólnej na każdy powiat ustanowionej sumy, pomiędzy dobra oddzielne, porządkiem wskazanym w artykułach 14—22 ustawy niniejszej.

Uwaga. Z ogólnej sumy dworskiego podatku gruntowego, przypadającej skarbowi z całego Królestwa, odlicza się dwie trzecie na część główną, a jedna trzecia na dodatkową część tego podatku.

Art. 9. Grunta podlegające obłożeniu głównym podatkiem gruntowym dzielą się na klasy, stosownie do załączonego do artykułu niniejszego rozkładu. Grunta obłożone podatkiem zaliczają się do każdej z tych klas na zasadzie wiadomości powziętych z deklaracji podanych przez właścicieli i sprawdzonych przez władzę skarbową.

Art. 10. Wysokość głównego podatku gruntowego przypadającego z jednego morga gruntu 300-prętowej miary nowopolskiej w każdym powiecie, ustanowioną zostanie oddzielną tabelą (taryfą) z Najwyższego zezwolenia przez Komitet Urządzący w Królestwie Polskiem wydać się mającą, według wskazanych temuż na ten cel zasad.

Art. 11. Główny podatek gruntowy wnoszony być ma w równych częściach, w dwóch terminach: w styczniu i w lipcu każdego roku.

Art. 12. Zmiany w ilości podatku głównego z każdych dóbr następują: a) w skutek poprawy pomyłek, jakie zająć mogą lub odkryte zostaną w deklaracjach podanych przez właścicieli dóbr i przyjętych za zasadę przy rozkładzie tego podatku (art. 9); i b) w skutek zaszyłych zmian w ilości urodzajnych gruntów obłożonych podatkiem, jako to: przez ich wywłaszczenie na użytek ogólny, przez przejście ich z mocy ukazu z dnia 19 lutego (2 marca) 1864 r., o urządzeniu włościan, na własność tychże, przez zaniesienie gruntów tych piaskiem, zalanie wodą i t. p. Przy zająciu takich zmian w ilości gruntów urodzajnych, zmiana w obłożeniu podatkiem czynić się ma w tym tylko razie, jeśli podatek gruntowy z ubyłych w dobrach gruntów stanowi nie mniej 5% ogólnej sumy głównego podatku, wnoszonego przez właściciela dóbr.

Art. 13. Niezależnie od wskazanych w artykule poprzedzającym szczegółowych zmian w głównym podatku gruntowym, odbywać się będą i ogólne jego rewizje, w skutek oddzielnych rozporządzeń rządu w terminach do tego wyznaczonych.

Art. 14. Wysokość dodatkowego podatku gruntowego, przypadającego ze wszystkich dóbr, znajdujących się w obrębie jednego powiatu, ustanowioną będzie oddzielną tabelą z Najwyższego zezwolenia wydać się mającą przez Komitet Urządzący w Królestwie Polskiem, według wskazanych na ten cel zasad.

Art. 15. Roskład wewnętrzny w każdym powiecie pomiędzy kontrybuentów, ogólnej sumy dodatkowego podatku gruntowego, przypadającego z całego powiatu, uskutecznią się przez władzę miejscową, przy współdziałaniu osób wybranych z grona samych kontrybuentów.

Uwaga. Komitet Urządzący ułoży oddzielne przepisy, określające porządek wyboru kontrybuentów, mających być powołanymi do udziału w rozkładzie, tudzież sposób postępowania władz miejscowych.

Art. 16. Dobra zawierające w sobie ziemi urodzajnej nie więcej jak 60 morgów miary nowopolskiej, z wyłączeniem dóbr położonych w powiecie Warszawskim, nie podlegają obłożeniu dodatkowym podatkiem gruntowym.

Art. 17. Przy obłożeniu dóbr dodatkowym podatkiem gruntowym, władze rozkład uskuteczniają mają mieć szczególnie na względzie, aby ogólna suma wszystkich stałych podatków i gminnych powinności, jakie nałożone są na każde dobra w powiecie leżące, odpowiadała, o ile można stosunkowo, rzeczywistości dochodowi z tychże dóbr.

Art. 18. Wzmiankowany w artykule 15 rozkład dodatkowego podatku gruntowego, odbywa się co pięć lat. Jeśliby jednak ¼ część kontrybuentów jakiegobądź powiatu wystąpiła z prośbą o uskutecznienie nowego rozkładu w ciągu pięciolecia, wówczas Komitet Urządzący mocen będzie upoważnić do sporządzenia takowego rozkładu, z zastrzeżeniem wszakże aby ogólna suma podatku dodatkowego wcale nie uległa zmniejszeniu.

Art. 19. Roskład dodatkowego podatku gruntowego, wzmiankowany w art. 15, uskutecznić ma być z zachowaniem następujących warunków:

a) podatek ten w żadnym razie nie może przewyższać sumy głównego podatku gruntowego, którym dobra są obciążone,—i

b) jeśli w jakichbądź dobrach, stanowiących własność cząstkową, znajdują się cząstkowe posiadłości, podlegające i niepodlegające, stosownie do art. 16 niniejszej ustawy, obłożeniu podatkiem dodatkowym, wówczas ilość tego podatku z takich dóbr nie powinna przewyższać sumy głównego podatku, wnoszonego z pierwszych posiadłości cząstkowych.

Art. 20. Jeśliby z jakichbądź powodów rozkład podatku dodatkowego nie był uskuteczniiony we właściwym czasie i porządkiem wskazanym w artykule 15 niniejszej ustawy, wówczas rozkład takowy sporządzony być winien przez władze skarbowe, zgodnie z tabelą podatku głównego.

Art. 21. Dodatkowy podatek gruntowy wnoszony był ma w równych częściach, w dwóch terminach: w kwietniu i w październiku każdego roku.

Art. 22. Ogólna suma dodatkowego podatku gruntowego, oznaczona w tabeli wzmiankowanej w artykule 14 niniejszej ustawy, rozdziela się przez Komitet Urządzący pomiędzy wszystkie powiaty, po upływie każdego pięciolecia, stosownie do ilości i gatunku gruntów urodzajnych w powiecie.

W y k a z

rodzaju gruntów podlegających obłożeniu głównym podatkiem gruntowym.

Grunta podlegające obłożeniu podatkiem tym, dzieli się na 5 klas: Do I klasy należą:

- a) grunta orne, zdadne pod zasiew pszenicy;
- b) grunta orne w miejscach niskich położone, a które z powodu rozlewu wód na wiosnę lub wjeśieni, lubo nie są użyte pod zasiew pszenicy, mogą wszakże wydawać plon obfity zboża jarego, kartofli, buraków i t. p.
- c) grunta znajdujące się pod ogrodami warzywnymi, fruktowymi i angielskimi,—i
- d) grunta w osadach pod budowlami i między temiż.

Do II klasy należą wszystkie grunta orne z wyjątkiem zalieczonych do klasy poprzedzającej, tudzież do klasy V ej pod literą a.

Do III klasy należą łąki, które dają dwa lub więcej zbiorów siana na rok.

Do IV klasy należą łąki dające jeden zbiór siana na rok.

Do V klasy należą:

- a) grunta orne z powodu małej swój urodzajności zastawiane tylko co lat trzy albo nawet co lat sześć, żytem lub gryką;
- b) pastwiska, z których właściciele dóbr korzystają wyłącznie lub wspólnie z włościanami;
- c) lesne przestrzenie, krzaki i zarośle.

(Dz. W.)

— Dr. M. E. Trepka, po odbytej dyskusji przed wydziałem Szkoły Głównej, został drugim z porządku docentem ekonomiki. Pięknym to nabytek, bo i wykształcenie ogólne i zamiłowanie nauki najlepiej p. T. zalecają. Kilka ustępów z książki „Studja Ekonomiczne” były przedmiotem rospraw. Sympatyczne przemówienie Rektora podniosło znaczenie aktu.

— Die Finanzen und die Finanzgeschichte der Vereinigten Staaten Nordamerikas — v. Hock (Stuttgart und Augsburg). Świeżo wyszłe pod tym tytułem dzieło wytrawnego skarboznawcy obejmuje dokładny i zajmujący obraz rozwoju i stanu obecnego pełnej interesu, a tak pouczającej w swych rezultatach, skarbowości Stanów Zjednoczonych. Monografia ta zasługuje na bliższy rozbiór; spodziewamy się też zdać z nią sprawę w *Ekonomiście*.